

at kontrolere, om Udtrækningen finder Sted paa lovlig Maade, er det nødvendigt, at en autoriseret Dyr læge er til Stede ved enhver saadan Operation.

Til det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), som talte i Tilslutning til sine Bemærkninger i Betænkningen angaaende Kupering, maa jeg sige, at det er aldeles ikke givet, at Flertallet af Heste, som forsendes herfra til Udlandet, bliver kuperet paa den anden Side af Grænsen; under alle Omstændigheder tror jeg, at de, som køber Heste til Ekspert, meget vel ved, hvor meget Hestene er værd, selv om de ikke kan kuperes herhjemme. Jeg skal med den højt-ærede Formands Tilladelse citere en Udtalelse af en Indsender i „Ugeskrift for Landmænd“, som under en Debat om Kupering med det ærede Medlem fra Ærø har fremsat forskellige Bemærkninger angaaende denne Operation. Han siger bl. a. angaaende det af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds rejste Spørgsmaal: „Jeg tror, at det er Fantasi med Tabet af de 100 à 150 Kr., i hvert Fald er det foreløbig kun *en Paastand*. En tysk Hestehandler, som kommer her ind i Landet, kan nok se, hvad han faar uden Kupering. Den hjemlige Hestehandler kan klippe, frisere, „ rumpe op“ og „ pfeffre“, saa kommer det passende Eksteriør nok frem uden Kupering. At vi skulde undlade at lovgive, fordi Loven ikke kan virke ud over Landets Grænser, er et ret mærkeligt Forslag.“ Jeg skal imidlertid ikke opholde mig herved, thi det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds har været saa venlig at slutte sig til Flertallet i Kravet om Forbud mod Kupering, saa det er egentlig kun et teoretisk Spørgsmaal, vi er inde paa.

Naar det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) sammen med det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) — og, jeg tror, et andet æret Medlem — er imod, at der overhovedet lovgives paa dette Omraade og vil stemme imod, eller i alt Fald ikke stemme for dette Lovforslag, behøver jeg ikke at sige noget synderligt derom, idet de Herrer ikke er fremkommet med et eneste virkeligt Argument for deres Modstand mod Lovforslaget, de har ikke fremsat et eneste Ord til Motivering af deres Stilling. Jeg kan derfor ganske rolig lade deres Udtalelser ligge.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Kapunerig, som jeg kortelig berørte før, tror jeg ikke, den højtærede Minister gør Ret i at modsætte sig et Forbud herimod.

Kapunerig af Fjerkræ er en pinlig Operation, der, som nævnt, aldeles ikke er nødvendig for at fremskaffe gode Individuer til Slagtning. I et Blad, som hedder „Hønsegaarden“, skriver Redaktør Pedersen-Bjergaard om Kapunerig af Fjerkræ — og det er en Mand, som kender til det. Han beskriver, hvorledes denne Operation foregaar, og siger: „Denne barbariske Adfærd bestaar i korte Træk deri, at man, naar Dyrene omtrent er 4 Maaneder gamle, skærer dybt ind i Underlivets Side, hvorefter Operatøren stikker en Finger ind i Saaret og søger efter Dyrrets Kønsgorganer for med Magt at rive dem ud. Dyrene lider frygtelige Smarter, selv om Operatøren er meget øvet, og naar en uøvet kommer til at udføre denne Kastration, gør vedkommende Pinen endnu værre. Det, man mener at opnaa ved Kastration, nemlig at forøge Hullet, at gøre Dyrret federe, naar man langt hurtigere og bedre ved at skille Hane- og Hønekyllinger meget tidligt fra hverandre. Kastration og Udbødning er altsaa unødvendig for at producere en første Klasses Vare. Det er ikke alene unyttigt, men ogsaa irrationelt at bære sig saaledes ad, idet en betydelig Procentdel af Dyrene gaar til Grunde ved Operationen“. Altsaa heller ikke af rent praktiske og økonomiske Hensyn er det nødvendigt at stille sig paa det Standpunkt, som den højtærede Minister har indtaget med Hensyn til denne Sag.

Der kan naturligvis komme Forslag frem til tredie Behandling, men jeg vil dog anbefale, at man bliver staaende ved de Ændringsforslag, der er stillede af Flertallet eller saa godt som hele Udvalget.

Alfred Christensen: Hvis det er rigtigt, som den ærede Ordfører (Marott) nu bemærkede, at det ikke er Tilfældet, at Flertallet af de Heste, der udføres, er kuperet, saa er jeg blevet duperet af de hestekyndige Medlemmer af Udvalget; for de har alle som een sagt, at saadan var det, og jeg har ingen Grund haft til at drage deres sagkyndige Ord i Tvivl.

Jeg har særlig forlangt Ordet for at berigtige en naturhistorisk Misforstaaelse, som den ærede Ordfører gjorde sig skyldig i. Ikke med Hensyn til Raagerne, det er ikke Raagerne, der er Fjerkræ, og det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) gaar lidt udenfor Rammen dér. Det er derimod med Hensyn til Sneglene. Den højtærede Minister udtalte en Tvivl om, hvorvidt enhver vilde kunne finde sin Baas